

ΑΠΟ Τ' ΑΓΡΙΑ ΨΥΧΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Η ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΩΝ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΩΝ

(Ένα ενδιαφέρον άρθρο του Γερμανού δόκτορος Κάρλ Γιόχανς.)

Ο δόκτωρ Κάρλ Γιόχανς, πού είνε πασίγνωστος στους έπιστήμονας όλου του κόσμου για τις ψυχιατρικές μελέτες του, δημοσίευσε τελευταία ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον άρθρο για τις παθολογικές γυναίκες της εποχής μας, στην «Εφημερίδα του Βερολίνου». Στο άρθρο αυτό με αξιοθαύμαστη ακρίβεια, ο δόκτωρ Γιόχανς, εξετάζει τις αιτίες πού οδηγούν τις γυναίκες στα ψυχιατρεία και αναφέρει διάφορα εξαιρετικού ενδιαφέροντος επεισόδια, τὰ όποια είνε χαρακτηριστικά του μεταπολεμικού έκφυλισμού της Γερμανίας. Πράγματι, ή «χώρα του Χίτλερ» παρά τις ειλικρινείς προσπάθειες του άρχηγού της, μαστιζείται τὰ τελευταία χρόνια από μια τρομακτική έκλυσι των ήθών και, φυσικά, άπειρα είνε τὰ θύματά της πού κατασταλάζουν στα φρενοκομεία.

Μά άς αφήσουμε τον ίδιο τον δόκτορα νά σάς αναφέρει αυτές τις ιστορίες:

«Η γυναίκες — γράφει ο Κάρλ Γιόχανς — έπαυσαν πειά νά αποτελούν τις τρυφερές κι' αίσθηματικές συντρόφους της ζωής μας. Η βιοπάλη τις έκανε νά όρθώσουν ως έμας τὸ ανάστημά τους, νά μάς κυττάξουν κατάματα και νά μάς προκαλέσουν νά αναμετρηθούμε μαζί τους. Πολλές θγήκαν νικήτριες από αυτήν την πάλη και τράβηξαν με άρρος τον όρομό τους, άκολουθώντας τὸ πεπρωμένο τους. Άλλες πάλι ύποτάχθηκαν μοι-

ραία και άλλες επίσης τσάκισαν από τή ζωή κι' έπεσαν θύματα της ίδιας της τόλμης τους. Γι' αυτές τις τελευταίες γυναίκες θά σάς μιλήσω στο άρθρο μου. Αυτές δυστυχώς είνε πολυάριθμες στη Γερμανία. Από μια στατιστική πού κατήρτισα έγω ο ίδιος, είδα ότι στις έκατό γυναίκες ή δέκα είνε άρρωστες ψυχικώς. Έχουν πάθει δηλαδή μίαν άθεράπευτη χαλάρωσι των νεύρων τους και σέρνονται πρὸς τον τάφο με τσακισμένο τον ψυχικό κόσμο τους.

Η γυναίκες αυτές διαιρούνται στις έξις κατηγορίες: Στις ύστερικές, στις νευροπαθείς, στις έπιληπτικές, στις μισότρελλες και σ' εκείνες πού έχουν έμμονες ιδέες. Η περισσότερες είνε θύματα της τραγικής διαβίωσέως τους. Άλλες είνε θύματα των καταχρήσεων και πολλές έχουν καταντήσει σ' αυτό τὸ σημείο από έναν μεγάλο έρωτα.

Η ύστερικές γυναίκες διακρίνονται πάντα από μια χλωμάδα ή όποια είνε διαχυμένη στο πρόσωπό τους και από μια έλαφρή μελαγχολία πού έχει αιωνίως τὸ βλέμμα τους. Μερικές όμως έχουν και άλλα άκόμη χαρακτηριστικά γνωρίσματα της παθίσεώς τους: μιλούν με νευρικότητα, κάνουν ζωηρές χειρονομίες και δέν μπορούν νά ύποφέρουν τή μοναξιά. Η ήσυχία, ή άπόλυτη ήσυχία τις εκνευρίζει όπως και ο πολλός θόρυβος. Φοβούνται νά μείνουν μονάχες. Πάντα θέλουν νά έχουν κάποιον κοντά τους. Διαφορετικά παρασύρονται από τις τρυφερές σκέψεις τους, κάνουν νοήματα, χειρονομίες και γίνονται άφορμή συνταραχτικῶν ή κωμικοτραγικῶν επεισοδίων. Ίδου ένα παράδειγμα:

Μία από αυτές τις τραγικές γυναίκες είχε την μανία «νά κάνει τὸ ματάκι»! Όπου δηλαδή κι' άν καθόταν, όπου και άν βρισκόταν, χωρίς νά τὸ θέλη, χαμογελοῖσε κι' έκλεινε πονηρά τὸ άριστερό μάτι της. Αυτή ή γυναίκα ήταν εξαιρετικά όμορφη και κομψή και, φυσικά, πολλοί άνδρες παίρνοντας θάρρος από αυτή την πρόκλησί της, έσπευδαν νά την ένοχλήσουν. Η κυρία αναγκαζόταν τότε νά τούς δηλώση ότι είχαν παρεξήγει την στάσι της και ότι δέν είχε καμιά όρεξι νά πιάση σχέσεις μαζί τους. Οί έρωτόληπτοι όμως δέν την πίστευαν. Νόμιζαν ότι τούς μιλοῖσε έτσι για νά κρατήσει τὰ πρυσήματα. Και αυτές ή ιστορίες τελείωναν πολλές φορές στο άστυνομικό τμήμα.

Η κατάσταση όμως της δυστυχισμένης γυναίκας όσο περνούσε ο καιρός χειροτέρευε και οί συγγενείς της αναγκάστηκαν νά την κλείσουν σε μια νευρολογική κλινική με την έλπίδα ότι θα θεραπευόταν. Κι' έτσι έπαυσε τὸ άστυνομικό δελτίο νά άσχοληται με την όμορφη κυρία πού «έκανε τὰ γλυκά μάτια» σ' όλον τον κόσμο πού την κύτταζε.

Μά και τις ύστερικές και τις νευροπαθείς γυναίκες τις οδηγούν συχνά στο φρενοκομείο διάφορες μικρές, αλλά συνεχείς στενοχώριες. Η συζυγικές σκηνές, ή οικογενειακή γκρινια, τὸ μαρτυριο της φτώχειας, ή άρρωστειες και πρὸ πάντων τὰ πολλά παιδιά τις οδηγούν μοιραία πρὸς την νευροπάθεια... Και συχνά αυτές ή δυστυχισμένες γίνονται ήρωίδες άγρίων δραμάτων ή αυτοκτονούν.

* * *

Η έπιληπτικές επίσης προδίδονται από τὸ άνήσυχο βλέμμα τους κι' από μια έλαφρή τρεμούλα των χειλιῶν τους. Έχουν κι' εκείνες κάτι τὸ άρρωστημένο στη φυσιογνωμία τους και πρὸ πάντων παθαίνουν διάφορες μεταπτώσεις. Άλλοτε είνε γοητευτικές και ύπεροχες κι' άλλοτε είνε αδύνατες και ώχρες σαν φαντάσματα. Σ' αυτήν την κατάσταση περιέρχονται λίγη ώρα μετά την νευρική τους κρίσι. Τότε, με την αλήθεια, είνε αξιολύπτες. Η έπιληπτικές γυναίκες είνε τὰ πιο δυστυχισμένα πλάσματα. Δέν μπορούν νά απολαύσουν μια μεγάλη χαρά, μια ευχαρίστησι ούτε κι' αυτήν την τρυφερή συγκίνησι της αγάπης. Αν δέν προσέξουν τον έαυτό τους, παθαίνουν έπιληψία και τότε είνε ύπερβολικά κρίσιμη ή κατάστασηίς τους. Αυτές ή γυναίκες όμως καμιά φορά ξεγελιούνται από την ιδέα του γάμου και παντρεύονται και πολλές πληρώνουν με τή ζωή τους αυτή τή λίγη τους χαρά.

Αυτό έπαθε και ή «φροιλάιν» Έλμα Φολενάου, μια γοητευτική Βερολινέζα. Παρεσύρθη από τον έρωτά της για έναν αξιωματικό και έγινε γυναίκα του. Ο σύζυγός της, φυσικά, δέν ήξερε ότι είχε παντρευθ ή μια έπιληπτική. Ήταν λοιπόν ένθουσιασμένος με τον γάμο του και πρότεινε στη γυναίκα του νά κάνουν ένα ταξίδι του μέλιτός των στο Παρίσι. Πράγματι, πήραν τὸ ξεπρές, μά τὸ πρώτο κιόλας βράδυ του ταξιδιού τους, ενώ ή όμορφη Έλμα θρισκόταν στην άγκαλιά του αγαπημένου της, κυριεύθηκε από μια δυνατή κρίσι έπιληψίας. Με άγρια βογγητά κυλίστηκε στο πάτωμα του «βαγκόν - λι» και άρχισε νά σπαρταράη και, νά βγάξη άφρούς από τὸ στόμα της. Τόσο δέ ανατριχιαστική εικόνα παρουσίαζε τὸ θέαμά της, ώστε ο αξιωματικός πού την λάτρευε τρελλός από την άτελεισία του μπρὸς σ' αυτήν την φοβερά αποκάλυψι, έβγαλε τὸ περι-

στρόφο του κι' αυτοκτόνησε! Όσο για την Έλμα Τολενάου, όταν συνήλθε επέστρεψε με τ' άλλο τραίνο στο Βερολίνο και τήγε νά κλεισθ ή μόνη της σε μια νευρολογική κλινική.

* * *

Η μισότρελλες γυναίκες πάλιν είνε ύπερβολικά επικίνδυνες γιατί δημιουργούν ένα σωρό φανταστικά δράματα.

Μία τέτοια ή φράου Μαρία Λοϊνχάουζεν παρουσιάσθηκε μια νύχτα σ' ένα άστυνομικό τμήμα και δήλωσε ότι είχε δει μια σύνοικό της νά στραγγαλίση τὸ παιδί της. Έκανε δέ μια τόσο καλή περιγραφή αυτού του δράματος, ώστε οί άστυνομικοί την πίστεψαν. Συνέλαβαν λοιπόν την «έγκληματική» μητέρα την ύπέβαλαν σε μια έξαντλητική άνάκρισι, μά δέν ανακάλυψαν τίποτε. Όστόσο, επειδή δέν πίστεψαν ότι ήταν άθώα, την έκλεισαν στη φυλακή κι' άρχισαν νά έρευνούν για την άνεύρεσι του πτώματος του παιδιού της. Και αυτή ή ιστορία θα είχε ένα τραγικό τέλος, άν ή Λοϊνχάουζεν σε μια δεύτερη νευρική κρίσι της δέν πήγαινε πάλι νά τούς καταγγείλη ένα νέο έγκλημα!

Οί άστυνομικοί κατάλαβαν τότε ότι είχαν νά κάνουν με μια μισότρελλη και την έστειλαν άναυλα στο φρενοκομείο.

Μά και ή γυναίκες πού ύποφέρουν από έμμονες ιδέες είνε αξιολύπτες. Μία από αυτές, ένόμιζε ότι είχε στις φλέβες της ... μυρμύγκια!

Άλλη μια ίσχυριζόταν ότι είχε καταπιή σ' ένα έπίσημο γεῦμα τὸ πηροῦνι της! Και μια τρίτη σκεφτόταν διαρκώς νά κάμη ένα έγκλημα: ήθελε νά δολοφονήση την πεθερά της για νά της πάρη μια άδαμαντοκόλλητη χτένα των μαλλιῶν! Όλες αυτές ή γυναίκες πού σάς αναφέραμε είνε θύματα της τραγικής μεταπολεμικής ζωής.

Πολλά κομμωτήρια του Βερολίνου για νά έλαττώσουν τις νευρώσεις από την «όντουλασιόν περμανάντ», έχουν έγκαταστήσει μια όρχήστρα, ή όποια διασκεδάζει τις πελάτισσές των κατά την ώρα του καλλωπισμού των.